

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμῶν 16.
Προπληρωτέα καθ' εξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βιβιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπῆν.

ΕΤΟΣ ΝΕΟΝ 1883.

Ἡ Σύναξις τοῦ
«ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ»

Τοῖς Συνδρομηταῖς αὐτοῦ χαίρειν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς σήμερον εἴθισται τὰ ἐν τῇ δημοσιότητι ὄργανα νὰ ἐπισκοπῶσιν τὰ κατὰ τὸ ἔτος ἑλοκλήρον τετελεσμένα γεγονότα καὶ νὰ ἀνακεφαλαιώσιν, ὡς εἶπεν, τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκουσιν, ἢ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἐὰν ἀξιώσιν θέσιν πρωτεργατῶν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Τοιοῦτος πειρασμὸς δὲν πειράζει βεβαίως τὸν ἐπαρχιώτην ἀφορολογούμενον, ὅστις εἰς τὸν σταθμὸν τῆς σήμερον οὐδὲν ἕτερον ἔχει νὰ προσφέρῃ τοῖς ἀναγνώσταις του εἰμὴ εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ ἔθνος του ἐπίσης εὐχὰς. Βύτχεις οἱ καθ' ἑστέον σήμερον εἰς τὸ μεταίχιμιον τοῦτο τῶν δύο ἐτῶν καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν παρ' ἡμῖν γενομένην κίνησιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν πραγμάτων κατὰ τὸ ἄρτι ἐκπνευσθῆν ἔτος, ἐὰν ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως ταύτης ἀγαθὰς ἀρυσθῶσιν ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος, ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ παρελθὸν δὲν διέρρηκεν εἰς μάτην διὰ τὸν τόπον τοῦτον. Δυστυχῆς δὲ πάλιν ὅσοι ἐκ τῆς μελέτης τοῦ παρελθόντος ἀπελπισθῶσι περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ πεισθῶσιν ὅτι καίτοι κινούμενοι διηνεκῶς, καίτοι πρὸς τὰ πρόσω προσβλέποντες μετὰ πόθου, μ' ὅλον ὅτι πολὺς διέρρησε χρόνος, ἡμεῖς ὀπισθοδρομήσαμεν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς προόδου, ὅπερ ἐκτείνεται πρὸς ἡμῶν. Ὁ χρόνος πολύτιμον χρῆμα διὰ τὸ ἄτομον, πλουσιώτερον δὲ διὰ τὰ ἔθνη καὶ ἐκεῖνο μὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἀμερίμως μετὰ τοῦ ποιητοῦ, *le temps coulé, et nous passons*, ταῦτα ὅμως δὲν παρέρχονται, καὶ ἐὰν δὲν χρησιμοποίησιν ἐπ' ἀγαθῶ τὸ ἀνεκτίμητον ἐκεῖνο χρῆμα, ὕστεροῦσιν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Πίπτουσι μάλιστα ἐξηγητῆματα ἐν μέσω αὐτῆς καὶ ποδοπατοῦνται ὑπὸ τῶν ὀπισθεν ἐρχομένων. Εἶθε ἡ Πατρις ἡμῶν νὰ χρησιμοποιοῖ πάντοτε τὸν χρόνον ἐπ' ἀγαθῶ αὐτῆς, ἕκαστον δ' ἔτος παρερχόμενον νὰ εὐρίσκη αὐτὴν προκεχωρημένην ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐδαιμονίας· εἶθε τὸ ἦδη ἀρχόμενον ἔτος νὰ γίνῃ δι' αὐτὴν ἀφετηρία καλλιτέρου σταδίου, καλλιτέρου ἐνεστιῶτος, διότι ἀρκετὰ ἐβασκαλήθη μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν περὶ καλλιτέρου μέλλοντος εὐαγγελισμῶν τῶν αἰσιοδόξων.

Ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος.

Ὁ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεὶς παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου ἀπασχολεῖ εἰσέτι ἐνταῦθα σπουδαίως τὸ πνεῦμα τῶν φορολογουμένων καὶ ζωηρὰς προκαλεῖ καθ' ἑκάστην σχεδὸν συζητήσεως καὶ συναθροίσεως. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πλείστοι ὅσοι τῶν παρ' ἡμῖν ἀμπε-

λοκτημόνων καὶ οἴνοποιῶν συναθροισθέντες εἰς τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου» καὶ ἀνταλλάξαντες δι' ἑκατοστὴν φοράν τὰς ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου ἰδέας των, μετέβησαν ἐν σώματι πρὸς τὸν κ. Νομάρχην πρὸς ὃν ἀνεκοίνωσαν τὰς κατὰ τοῦ φόρου τούτου παρατηρήσεις των, τὴν ἀπέχθειαν αὐτοῦ καὶ τὰς συνεπείας του καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ διαδιβάσῃ τὰς διαμαρτυρίας των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Νομάρχης ἀκροασάμενος τοὺς ἀναφερομένους διεβεδαίωσεν αὐτοὺς ὅτι δὲν θέλει παραλείψει ν' ἀνακοινώσῃ τῇ Κυβερνήσει τὰς παραστάσεις των, μετὰ τῶν δεουσῶν συστάσεων του. Μετὰ τοῦτο τὸ πλήθος διελύθη ἐν ἡσυχίᾳ, μ' ὅλον ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς πολλῶν ἐκ τῶν συνεληθέντων δὲν ἦτο μέτριος. Μανθάνομεν ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν ἀμπελοκτῆμονες καὶ οἴνοποιοὶ δι' ἰδιαιτέρας ἐπιτροπείας, ἀπερχομένης προσεχῶς εἰς Ἀθήνας, θέλουσι διαδιβάσει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους τὰς κατὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου διαμαρτυρίας των, καὶ καταδειξέει αὐτοῖς δι' ἀριθμῶν καὶ πιστικωτάτων ἐπιχειρημάτων ὅτι ὁ φόρος οὗτος ἐπιβαλλόμενος, οὐ μόνον ἀδίκως καὶ ἀνίσως θέλει φορολογήσει μίαν μόνον παρ' ἡμῖν τάξιν ἀνθρώπων, ὅτι θέλει καταστρέψει αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπουδαίως θ' ἀπειλήσῃ τὴν ἀμπελοργίαν ἐν γένει, καὶ θὰ χαλαρώσῃ ἕνα κλάδον τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος.

Ἐπανειλημμένως ἀναπτύξαντες διὰ τοῦ ἀφορολογουμένου τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας καὶ τὸ φρόνημα τῶν παρ' ἡμῖν ἀμπελοκτημόνων, καὶ διερμηνεύσαντες ἐν πλάτει τὴν γνώμην των, δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ σήμερον αὐθις ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οὐδὲ θὰ ἐπαναλάβωμεν πόσον εὐλογα καὶ δίκαια εἰσὶ τὰ παράπονά των. Δὲν πρέπει ἐντούτοις νὰ παραλείψωμεν σήμερον τοὺς λόγους δι' οὓς φαίνεται ἡμῖν ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρῶς ἐχομένη τοῦ φόρου τούτου καὶ ἀκαμπτος εἰς τὴν ἐπιβολὴν του, μ' ὅλας τὰς πανταχόθεν ἐκδηλωθείσας ἐναντίον του διαμαρτυρίας.

Καὶ πρῶτον παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἀδικία καθ' ὅλων τῶν μελετηθέντων ἐπ' ἐσχάτων φόρων ἐξέγερσις μας, κατέστησεν ἡμᾶς ἀναξιοπίστους ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου δίκαιαν διαμαρτυρίαν μας. Ῥαδιουργηθέντες ὑπὸ ἐπιδεξίων πολιτικῶν κερδοσκόπων, ἐκμεταλλευσθέντες ἐκ πάσης περιστάσεως, ἐξάνεστημεν διὰ διαδηλώσεως ἀναφορῶν καὶ παραστάσεων καθ' ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως ὑποβληθέντων εἰς ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς φόρων, χωρὶς νὰ ποιήσωμεν διάκρισιν τῶν δικαίων καὶ ἀναποφεύκτων, ἀπὸ τῶν βαρεῖς, ἀδίκους καὶ καταθλιπτικούς. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν οἴνοπνευμάτων κ. τ. λ. δὲν ἔπρεπε ν' ἀμφισβητηθῶσι καθ' ὃν τρόπον ἀμφισβητήθησαν παρὰ τοῦ κοινού, οὐδὲ νὰ γίνωσιν τὸ σύνθημα τῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιθέσεως, καὶ τοῦτο διὰ νὰ γίνωμεν πιστευτοὶ εἰς τὰς κατὰ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου διαμαρτυρίας μας, αἰτινες καὶ εὐλογοὶ καὶ δίκαιοι ἦσαν. Ἀποκρούσαντες διὰ τῶν ἰδίων μέσων πάντα φόρον,

χωρὶς ἐλπίδα νὰ εἰσακουσθῶμεν, ἔπρεπε νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν διευκολύνομεν τὴν κυβερνήσιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν φορολογικῶν μέτρων της, οὐδ' ἐξυπηρετοῦμεν τὸ ἴδιον καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἐὰν ἐπ' ἀρχῆς τὸ κοινὸν ἐπεκρότη ὡς ἔφειλε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου διὰ τοὺς δικαίους καὶ εὐλόγους φόρους καὶ ἐνίσχυεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιβολὴν των, δὲν ἤθελεν εἶσθαι δύσκολον, ἔχουσα αὐτὴ ἐπ' ὄψιν δημοσίον φρόνημα ἀπηλλαγμένον πάσης ὑπερβολῆς καὶ ἀμιγῆς παντὸς πατριστασιῶν πνεύματος, νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀπεχθείας τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου καὶ ν' ἀποφασίσῃ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ δίκαιότερον. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ πατριστατικὸν πνεῦμα τῶν ὀλίγων παρέρουε καὶ τοὺς πολλοὺς εἰς τὴν πλάνην, ἐξ ἧς οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται ποτὲ νὰ προκύψῃ.

Δεύτερον, φρονοῦμεν ὅτι ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου δὲν ἔπρεπε ν' ἐμφισβητηθῇ εἰς τὴν βῆσιν του, ἀλλ' ἀφίνοντες αὐτὴν ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἄρισεν, ἔπρεπε νὰ καταδειξώμεν μόνον ὅτι ὁ φόρος οὗτος μὴ ἐπιβαρύνων τὴν κατανάλωσιν κατὰ τὴν θεμελιώδη ἰδέαν τοῦ Νομοσχεδίου, ἔν δὲ καὶ βαρὺς καὶ ἐπαχθὴς καὶ σχεδὸν δημοτικὸς, ὡς ἐκ τῆς του κατὰ πόσον προσδιορισμοῦ του, ἔδει νὰ μετριασθῇ, νὰ ἐπικταθῇ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν οἴνοπαραγωγῶν, νὰ βεβαιωθῇ δὲ κατὰ τρόπον ὀλιγώτερον καταθλιπτικόν. Ἐπρεπεν ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ καταδειξώμεν μόνον τῇ Κυβερνήσει ὅτι πέντε καὶ ἐξ λεπτῶν κατ' ὄκταν φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου, σὺν τοῖς προσθέτοις φόροις ἀποβαίνει φορολογία καταθλιπτικὴ διὰ τὴν τάξιν τῶν ἀμπελοργῶν, οὓς μόνους ἤθελεν ἐπιβαρύνει, καὶ οὐχὶ νὰ ἀποκρούσωμεν τὸ Νομοσχέδιον καθ' ὀλοκλήραν καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ προτείνωμεν ἄλλον τρόπον φορολογίας τῶν ἀμπελων, τὸν λεγόμενον σ τ ρ ε μ α τ ι κ ὸ ν, ὃν ἡ Κυβέρνησις, εἴτε δίκαιως εἴτε ἀδίκως, ἐκ τῶν προτέρων ἀπέκρουσε καὶ κατεδίκασεν. Οἱ συνετοὶ ἐξαιτοῦνται ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχωσιν, οἱ τὰ πάντα ὑπὲρ αὐτῶν ζητοῦντες, οὐδὲν ποτὲ ἐπιτυχάνωσιν. Τοῦτο ἔπαθον ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἡμέτεροι ἀμπελοκτῆμονες καὶ οἴνοποιοὶ εἰς τὰς ἑαυτῶν συνελεύσεις καθ' ἃς συνεζήτησαν πρὸς ἀλλήλους τὴν φύσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου, τὰς συνεπείας του καὶ τὰ λοιπὰ, ἔστησαν πάντοτε σφαιρὰν βῆσιν τῆς ἐνεργείας των· διότι δὲν ἤθελον νὰ ἐνοήσωσιν ὅτι τὸ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχέδιον, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἐμελέτα νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, δὲν ἦτο εὐκόλον, ὑποβληθὲν πλέον, νὰ ἀποσυρθῇ ἐντελῶς, καὶ ὅτι τὸ μόνον ὅπερ ἐδύνατο ν' ἀποτρέψῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ὀλεθρίας συνεπείας τοῦ φόρου, ἔγκειτο μόνον εἰς τὸν μετριασμὸν τοῦ φόρου κατὰ πόσον. Τοῦτο δυστυχῶς ἀπέκρουσαν οἱ ἀμπελοκτῆμονες, οὕτε ἤθελον ν' ἀκούσωσι τὰς ἐναντίας παρακελεύσεις τῶν μᾶλλον πεπειραμένων περὶ τὴν διεξαγωγὴν παρομοίων ζητημάτων. Προέβησαν μάλιστα καὶ ἐτι περαιτέρω, δὲν ἐδίστασαν δηλ. νὰ χαρακτηρήσωσι τοὺς τὸν μετριασμὸν μὲ-

νον του φόρου εξαιτουμένου, ως ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως, ἐργαζόμενα πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ Ἰ-πουργείου, οὕτως ἢ ὑπαρξίς ἠπειλεῖτο ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐνταῦθα συνελεύσεως τῶν ἀμπελοκτημόνων καὶ οἰνοποιῶν. Διὰ τῆς δυσπιστίας τῶν ταύτης οὐδὲν ἕτερον ἐπέτυχον οἱ κύριοι οὗτοι, εἰμὴ νὰ στερηθῶσι ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν τῆς συνεργασίας ἐκείνων αἰτινες ἐδύναντο κατὰ λογικώτερον σύστημα νὰ διεξαγάγωσι τὴν ὑπόθεσιν. Ἄν ἦ-ναι ἀκόμη καιρὸς δύναται νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ πλάνη, ἢ δὲ μεταβαίνουσα εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπεία νὰ ζητήσῃ οὐχὶ ἀνατροπὴν τοῦ Νομοσχεδίου τελείαν, ἀλλὰ τροπολογίαν αὐτοῦ συμφέρουσαν. Ἡ ὀρθοφροσύνη τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνταῦθα κτηματιῶν, θὰ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ πρακτέου.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δέον νὰ παρατηρήσωμεν ἀκόμη καὶ τοῦτο· ὅτι ἀφ' ἧς ἀνηγγέλθησαν ἐνταῦθα οἱ ὅροι τῆς νέας ἐπὶ τοῦ οἴνου φορολογίας καὶ ἐκρίθησαν παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα ὡς ἐπαχθεῖς, οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ἀμπελοκτῆμονες καὶ οἰνοποιοὶ ἐθεάθησαν πολλακίς συνερχόμενοι εἰς κοινὰς συνελεύσεις, συνιστῶντες ἐπιτροπείας, ποιοῦντες πρὸς τὰς ἀρχὰς διαδηλώσεις, κατακρίνοντες τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν, τὴν ἀπόνειαν ἢ ἀμάθειαν τῶν ὑπουργῶν καὶ τὰ παρόμοια. Βεβαίως τὸ θέαμα τοῦτο, πολιτῶν δηλ. μεριμνῶντων περὶ τῆς τύχης τῶν καὶ συζητούντων περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων μετὰ πολλῆς παρησίας καὶ διὰ συνταγματικωτάτων καὶ πολιτικωτάτων μέσων, εἶναι ἀναμφιδόλως κάλλιστον θέαμα καὶ λίαν ἐθαυρντικόν, ὃ δὲ «φορολογούμενος» δὲν εἶναι βεβαίως ἱκανὸς νὰ ψεῖξῃ κατὰ τινὰ τρόπον τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῶν πολιτῶν· δύναται μόνον ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσῃ αὐτοῖς ὅτι λίαν θραδῆως εἰσῆλθον· εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην ἦν οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ ἐγκάταλιπώσι, καὶ ὅτι ἀπορὸν εἶναι πῶς οἱ ἡμέτεροι συμπολίται δὲν ἐνόησαν ὅτι εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἔδει νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, διὰ νὰ διατελῶσιν ἐξησφαλισμένοι κατὰ τῶν ἐπαπειλουσῶν σήμερον αὐτοὺς συμφορῶν καὶ ἄλλων ἴσως ἐπιχειμῶν. Σήμερον συνέρχονται, διασκεπτόνται πρὸς ἀλλήλους, σχηματίζουσι ἐπιτροπείας κλπ. πρὸς ἀποτροπὴν φόρου ἐπαχθοῦς καὶ ἀδίκου, αὐρὸν ἴσως θὰ δεῖσῃ νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ἐνέργειαν ταύτην, διότι ἄλλου ζητήματος ἢ λύσεως θὰ ἐπιδράσῃ ὀλεθρίως εἰς τὴν τύχην τῶν, καὶ μεθ' αὐρὸν ἄλλο· καὶ ἐντούτοις ὑπάρχει μίαι τις ἐποχὴ ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ, καὶ μίαι τις ἐνέργεια τοῦ πολίτου, αἰτινες καλῶς καὶ σοφῶνως διαχειριζόμενοι, παρὰ τῶν διοικουμένων ἀπαλλάσσει αὐτοὺς πολλῶν μεριμνῶν, καὶ ἐξασφαλίζουσι αὐτοὺς πολυτρόπως, διότι δημιουργοῦσι κηδεμόνας τῶν κοινῶν συμφερόντων, ἀγρύπνους ἱκανοὺς καὶ εὐσυνειδήτους. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ποία τις ἐστὶν ἡ ἐποχὴ αὕτη, διότι πολλακίς κατεδείξαμεν αὐτὴν εἰς μάτην τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις. Ἐάν εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν τῶν ἑαυτῶν ἀντιπροσώπων, τῶν ἑαυτῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, οἱ ἡμέτεροι συμπολίται κατέβαλον τὴν μερίμναν ἐκείνην ἣν καταβάλλουσι σήμερον, ἐάν συνήρχοντο δηλονότι καὶ συνεσκεπτόντο πρὸ πάσης ἐκλογῆς ἐν πνεύματι εὐκρινείας καὶ πό-νου πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἐάν ἐσυζητήσουν τότε περὶ τῶν ὄρων ὑπ' οὓς ἠθούον νὰ χωρηθῶσι τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς, εἰς οὓς διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐδίδον δικαίωμα νὰ διαθέσωσι τὴν περιουσίαν μας, νὰ ὀρίσωσι τοὺς φόρους μας κ. τ. λ. σήμερον δὲν ἤθελον ἀσχάλει ἐπὶ τοῖς κακῶς γενομένοις, οὐδ' ἐργάζεσθαι πρὸς ἀποτροπὴν τῶν συνεπειῶν τῶν. Ἀλλὰ τότε ἐκύτταζον τὴν δουλείαν τους, σήμερον κυττάζουσι καὶ ἄλλοι τὴν δουλείαν τῶν καὶ δυστυχῶς τὴν ἐπιτυχάνουσι. Τότε ὃ εἰς ἦτο τοῦ Ρούφου καὶ ὃ ἄλλος τοῦ Καλαμογάρτου, σήμερον καὶ οὗτοι εἶναι τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ψήφος τοῦ πολίτου ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἀναλύσει εὐρηται εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ διοικητικὰ ζητήματα καὶ ὁπόταν αἰτιώμεθα τὴν λύσιν τινός τούτων, καταδικάζωμεν τὴν ψήφον μας, ὁπόταν ἐν συν-

ταγματικῇ πολιτείᾳ καταρῶμεθα τὴν κατάστασίν μας, καταρῶμεθα τὴν ἀφροσύνην καὶ ἀβουλίαν μας.

ΛΙΜΕΝΙΚΑ.

Διὰ νὰ ἔχωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται· ὑπ' ὄψιν ἐν συνεχείᾳ ἀδιασπάστῳ τὴν ἀνέλιξιν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ φάσιν, ἣν προσέλαβεν διὰ τῶν νέων προτάσεων τοῦ Ἐργολάβου τοῦ λιμένος, δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω τὸ πρακτικὸν δι' οὗ ἡ Ἐπιτροπεία ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀπαντᾷ εἰς τὰς προτάσεις του ἐκείνου :

Ἄριθ. 65.

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Πατρῶν.

Ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 24 Ἀπριλίου τοῦ 1882 ἔτους λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα ὑπομνήματα τῆς ἐργολαβίας πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Πατρῶν, ὑποβληθέντα τῇ Ἐπιτροπῇ ὑπὸ Μανιὰκ τοῦ Πρεσβυτέρου, δι' ὧν διατυπῶνται αἱ ἐξῆς τῆς ἐργολαβίας προτάσεις : 1) Ζητεῖται ἡ τροποποίησις τῆς συμβάσεως ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ τῆς ἀποκοπῆς χαρακτήρ αὐτῆς καὶ νὰ ἐκτελεῖται καὶ πληρῶνται ἡ ἐργασία κατὰ μονάδα, 2) Προτείνεται τὸ μὴ ἐκτελέσιμον τοῦ σχεδίου ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ προπολογισμοῦ τοῦ Πασχάλλ.

Θεωροῦσα ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης προτάσεως ἀπεφάνθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 45 ἀπὸ τῆς 1 Ἀυγούστου ε. ε. καὶ ὑπ' ἀριθ. 53 ἀπὸ 31 Ὀβρίου πράξεων αὐτῆς γνωματεύσασα τὴν ἀπόριψιν τῆς πρώτης προτάσεως ὡς ἀντικειμένην εἰς τὰ συμπεφωνημένα. Ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας προτάσεως, τῆς ἀφορώσης εἰς τὸ ἀνεκτέλεστον τοῦ σχεδίου διασκεπτομένη παρατηρεῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ παρῖθῃ ἀμνημόνευτον τὴν ἀντίφασιν εἰς ἣν ἡ ἐργολαβία περιπίπτει, ἀλλὰ ἀντ' ἄλλων ἐκάστοτε προτείνουσα· διότι διὰ μὲν τῆς πρώτης προτάσεως θεωρεῖ μὲν τὸ σχέδιον ἐκτελέσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς πληρωμῆς τοσοῦτου ποσοῦ ὑλικοῦ, ὅσον ἦ-θελε μεταχειρισθῆ ἴπλεον τοῦ προϋπολογισθέντος κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως, διὰ δὲ τῆς δευτέρας προτάσεως θεωρεῖ τοῦτο ἀπολύτως ἀνεκτέλεστον, ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὴν κατὰ μονάδα παραχώρησιν καὶ πληρωμὴν τῆς ἐργασίας κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον. Τοιαύτας δὲ ἀντιφατικὰς προτάσεις εἰς μικρὸν διάστημα χρόνου ὑποβάλλουσα ἡ ἐργολαβία, τεκμηριῖ ὅτι δὲν ἔχει σταθερὰς πεποιθήσεις περὶ τῶν διαφορῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον προφάσεις καὶ μεμψιμοιρίας ἀορίστους ἐπιδιώκει.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἡ πρότασις τῆς ἐργολαβίας περὶ τοῦ μὴ ἐκτελέσιμου τοῦ σχεδίου δὲν ὑποστηρίζεται ὑπὸ λόγων τοιοῦτων δυναμένων κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους νὰ ἐφελέκωσι τὴν σπουδαίαν προσοχὴν καὶ σκέψιν τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἡ ἐργολαβία δὲν ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ σχέδιον ἀποβαίνει φύσει ἢ ἕνεκα ἀπολύτων λόγων μὴ ἐκτελέσιμον, ὅτε προκειμένου περὶ ἀδυνάτου ἐνοχῆς ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἐκ τοῦ Νόμου τὸ καθῆκον νὰ σταματήσῃ ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τούτου καὶ νὰ ἐξετάσῃ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην τὸ θέσιμον ἢ μὴ τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ διατείνεται ὅτι τὸ σχέδιον καθίσταται ἀνεκτέλεστον ἕνεκα σχετικῶν λόγων, τούτέστιν ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς δαπάνης τῆς συνεπαγομένης ὑπὸ τῶν λαμβανουσῶν χώραν κατακαθίσεων καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπερχομένης εἰς τὴν ἐργολαβίαν ζημίας· οἱ λόγοι δὲ οὗτοι οἱ ὑπὸ τῆς ἐργολαβίας προβαλλόμενοι περὶ τοῦ μὴ ἐκτελέσιμου τοῦ σχεδίου, σχετικοὶ ὄντες δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, καὶ ἀληθεῖς ἀν ὑποθεθῶσι, διότι πᾶσα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνέργεια, ἐπὶ τῶν λόγων τούτων στηριζομένη, ταυτίζεται πρὸς τὴν παραδοχὴν ἀρχῆς ἀφορώσης εἰς τὴν μεταβολὴν καὶ τροποποίησιν τῶν τεχνικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως· ἄλλως τε οὐτε καὶ αἱ κατακαθίσεις ἤδη ἐξακολουθοῦσι κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Μηχανικοῦ ὑποβαλλόμενας ἐκθέσεις.

Ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν ταῖς σκέψεσιν αὐτῆς

ἐπὶ πᾶσιν τῶν ὑποβληθειῶν αὐτῇ προτάσεων δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τὸ παράπαν ἐκ τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως, οὕτε νὰ στηριχθῇ ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῆς ἐπὶ εὐάφους ἄλλου εἰ μὴ ἐπὶ ἐκείνου τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἢ δὲ πρότασις τῆς ἐργολαβίας περὶ τῆς πρόκειται οὕτε ἐπὶ τῆς συμβάσεως οὕτε ἐπὶ τοῦ Νόμου ἐρείδεται.

Ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ καθὰ καὶ ἄλλοτε ἐξεφράσθη καὶ ἐργῶ ἐδήλωσεν, ἐστὶ διατεθειμένη νὰ παράσῃ εἰς τὴν ἐργολαβίαν τοῦ λιμένος, πᾶσαν οἰανδήποτε διευκόλυνσιν ἐπιτροπομένην ὑπὸ τῶν κειμένων Νόμων καὶ τῆς συμβάσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν αἴρεσιν ἢ α ἡ διευκόλυνσιν αὐτὴ μὴ ἀνατρέπη οὐτε τὰς θέσεις, οὐτε οὐσιώδεις συνθήκας τῆς συμβάσεως. Τὴν παροχὴν ὁμοῦ τοιαύτης θεμιτῆς καὶ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἐπιτροπομένης διευκολύνσεως οὐδέποτε ἡ ἐργολαβία ἐζήτησε καὶ διετύπωσε σαφῶς καὶ εὐκρινῶς, ἵνα ἐντεῦθεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἦναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν ἔκτασιν καὶ τοὺς ὅρους τοιαύτης διευκολύνσεως καὶ ἐπενέγκῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν της, καθ' ὅσον ἡ ἐργολαβία ἐκτὸς τῶν εἰρημένων δύο αἰτήσεων, οὐδεμίαν ἄλλην τοιαύτην ὠρισμένως καὶ εὐκρινῶς διετύπωσεν, ἀλλὰ μόνον λογοδοσίαν περὶ τοῦ ἔργου τῆς ὑποβάλλει καὶ παριστᾷ τὰ οικονομικὰ μέσα τῆς ἐξηγηθέντα, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀδυνατεῖ εἰς τοῦ ἔργου τὴν ἐξακολούθησιν. Ἰσομόως πάντα τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παράπονα αὐτῆς ἰσχυροῦνται δικαιολογητικῆς βάσεως.

Ἀποκρινόμενη ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 165, 168 καὶ 170 ἀπὸ 25 Ὀβρίου καὶ 14 ἰδίου ε. ε. ὑπομνήματα ὑποβληθέντα αὐτῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μανιὰκ τοῦ πρεσβυτέρου.

Ἀποφαίνεται.

1) Δὲν δέχεται ὡς θέσιμον καὶ οὐσιώδη ἐπιτροπὴν ἔχοντα τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος εἶναι ἀνεπίδεκτον ἐκτελέσεως.

2) Ἀνατίθειν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον νὰ κοινοποιήσῃ τὴν παρούσαν πρὸς τε τὸ Ἰπουργεῖον καὶ πρὸς τὸν κ. Μανιὰκ εἰς ἀπάντησιν τῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ὑπομνημάτων αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Α. ΖΟΡΜΠΑΣ

Τὰ Μέλη

Π. Δημητρόπουλος

Θ. Καρακάρης

Πάνος, Α. Ἀλεξόπουλος

Πίνδαρος Ἀρτωρόπουλος

Ὁ κ. Νομάρχης κατὰ τὴν 18 Δεκεμβρίου 1882 ἀνεκοίνωσε τῷ κ. Μανιὰκ τὴν ἐπομένην πράξιν τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἐπιτροπείας.

Ἄριθ. 53.

Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος Πατρῶν.

Ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1882 ἔτους λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 155 ἀπὸ 11)23 Ὀκτωβρίου ε. ε. αἴτησιν τοῦ ἐργολάβου τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος Π. Μανιὰκ τοῦ Πρεσβυτέρου, δι' ἧς καταδείκνυσι καὶ αὐτὴ τὴν ἀνάγκην τῆς τροποποιήσεως τῆς ὄρων τῆς συμβάσεως τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διαφορῶν ὑλικῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ κυματοθραύστου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου κατ' ἄλλον τρόπον ἕνεκεν τῶν γενομένων νέων κατακαθίσεων καὶ μελετήσασα ἐπισταμένως τὸ ζήτημα,

Ἀποφαίνεται παμψηφεί

Ἀπορρίπτει καὶ τὴν αἴτησιν ταύτην τοῦ ρηθέντος ἐργολάβου Π. Μανιὰκ τοῦ πρεσβυτέρου ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὴν σύμβασιν καὶ εἰς τὰ ἐγκεκριμένα περὶ τῶν διατομῶν τοῦ σχεδίου τοῦ λιμένος διαγράμματα καὶ ἀνατίθειν τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος

Σ. ΖΟΡΜΠΑΣ.

Τὰ Μέλη

Ὁ δὲ κ. Μανιὰκ ἀπάντησε τὴν 28)9 Ἰανουαρίου 1883 τῷ κ. Νομάρχῃ διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς· Ἐν Πάτραις 28)9 Ἰανουαρίου 1883.

Πρὸς τὸν κ. Ζορμπᾶν, Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος.

Κύριε Νομάρχα.

Έχω την τιμήν αναγγείλω υμῖν τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπὸ 18, 3) λήξαντος Δεκεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 1120 ἐπιστολῆς σας, μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς διασκέψεως τῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13)25 Ὀκτωβρίου.

Ἐπιτρέψατέ μοι, σὰς παρακαλῶ, νὰ σὰς παρατηρήσω ὅτι ἡ διάσκεψις αὕτη οὐδὲν ἀποφασίζει καὶ εἰ ἀπλῶς ἀπαντᾷ εἰς ἐρώτησιν δι' ἐτέρας ἐρωτήσεως· πράγματι παραπονοῦμαι ὅτι αἱ ἀναλογίαι τῶν πετρωμάτων καὶ τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κυματοθραύστου ὀριζόμενα διαγράμματα δὲν δύνανται νὰ τηρηθῶσι· ὅτι ἐπομένως τὸ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὀριζόμενον σχέδιον δὲν εἶνε ἐκτελέσιμον· καὶ εἰς ὅσον δέον νὰ ληφθῇ φροντίς πρὸς ἄρσιν φοιτητικῆς καταστάσεως πραγμάτων. Ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ ἀπλῶς μοι ἀπαντᾷ ὅτι ἀπορρίπτει τὴν αἰτησίαν μου ὡς ἀντιβαίνουσαν τῇ συμβάσει καὶ τοῖς ἐγκαιρίοις διαγράμμασι.

Ἐλπίζω ὅτι ἀπὸ δύο μηνῶν καὶ ἡμίσεως τὰ φρονήματα τῶν διαφόρων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπισεισθητικῶς ἠλλοιώθησαν· καὶ εἰ θὰ ἠλλοιωθῶσιν εἰς μᾶλλον δὲ πεισθῶσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν μου καὶ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν παρ' ἡμῶν κοινόπονηθέντων ἐγγράφων, ἰδίως τῶν τῆ ἀπὸ 25)7 Δεκεμβρίου 1882 ἐπιστολῆ μου προσητημένων.

Δέξασθε, κ. Νομάρχα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ.
P. MAGNAC aine

Σημ. σφοδρολογουμένου. Ὁ εἶναι προφανὲς πλέον ὅτι αἱ περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἀποφάσεις τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς οὐδὲν ἀπολύτως ἐνέχουσιν, ἐπιζητῶν δ' ὅτι πλανᾶται πιστεύουσα ὅτι διὰ τοιοῦτου εἶδους ἀποφάσεων λύει τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν ἀνάγκην ἀποφάσεων, ὡς εἶπεν, ἀνδρικών, οὐχὶ δὲ δισταγμῶν καὶ ταλαντεύσεων ἀτελευτήτων. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δέον νὰ ἐπιχυθῇ φῶς καὶ φῶς πλήρες ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Λέγεται ὅτι εἰς τὸν Ἰσμομηχανικὸν κ. Σάουρωτ διαβίβασεν ἡ ἐπιτροπὴ ὀλοκλήρως τὴν δικηγορίαν τῆς ὑποθέσεως καὶ ὅτι ἤδη οὕτως ὑπέβαλε περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν· εἶναι ἐπιεικὴς ὅπως ἡ ἔκθεσις αὕτη δημοσιευθῇ, διότι τὰ κοινὰ πρέπει νὰ μάθῃ ἕαν αἱ διαβεβαίωσις καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ ἐργολάβου εἰσὶν ἀκριβεῖς, καὶ συνεπῶς κατὰ πόσον αἱ ἀξιώσεις τῶν εἰσὶν δικαιολογημέναι. Πᾶσα ἀδικαιολόγητος ἀξιῶσις δέον νὰ ἐπορριθῇ ἀνεκλήτως, νὰ γίνωσι δὲ σεβαστὰ τὰ κεκτημένα καὶ νόμιμα δικαιώματα, εἴτε ἀνήκωσι ταῦτα τῇ Ἐπιτροπῇ, εἴτε τῷ ἐργολάβῳ. Ἄλλ' ὅπως δὴ ποτε νὰ ληφθῇ μία τις ἀπόφασις ῥητῆ καὶ ὠρισμένη θέτουσα τέρμα εἰς ἀτελευτήτους ἐπιζητίας συζητήσεις καὶ ἀμφισβητήσεις. Κακὴν ὑπηρεσίαν προσφέρει ἡ Ἐπιτροπὴ τῇ πόλει, ἕαν δὲν ἀπορρίπτει ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνευ περιστροφῶν τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐργολάβου, ἕαν αὐταὶ εἰσὶν ἀβάσιμοι, καὶ ἕαν δὲν ἀποδίδῃ αὐτῷ δικαιοσύνην, ἂν τούναντιον αὐταὶ εἰσὶν δεδεδεικνυμέναι καὶ βάσιμοι. Ἄλλως πράττουσα νέον προστιθεῖ σφάλμα εἰς ὅσα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ ἤδη κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον, Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τέλος πάντων πρέπει αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἐργολάβου, ἐκ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν ἐπιπέδων οὗτος ἀναρτᾷ τὴν ἐξακολούθησιν ἢ τὴν παύσιν τῶν ἔργων, νὰ ὑποστῶσι ἐλεγχον ἐξηκριβωμένον, πᾶσι δὲ τῶν ἐστιν ὁ ἐλεγχος οὗτος ἐπανειλημμένως ἡμεῖς εἰπομεν. Πᾶσα δὲ ἐργασία ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέον νὰ γίνεσθαι γνωστὴ διὰ πληρεστάτης δημοσιότητος.

Δικαία ἀπαίτησις

Δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ παρὰ τὴν πόλιν Πατρῶν χωρίου Συχαίνων, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν τὴν στρῶσιν ὁδοῦ ἐνούσης τὸ χωρίον τῶν πρὸς τὴν πόλιν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ παράπονα αὐτὰ ἢ ἀναφορὰ τῶν αὐτῶν ἐνέχει θέλουςι

θεωρηθῆναι παρὰ τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς ἀρχῆς εὐλογα καὶ θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἡ δὲ ἐπείγουσα ἀνάγκη χωρίου κειμένου τόσον πλησίον τῇ πόλει θέλει θεραπευθῆναι ὅσον τάχιστα, ἐπ' ἀγαθῶν τόσων φιλοπόνων καὶ φιλοσύχων χωρικών καὶ τόσων ἄλλων κτηματιῶν. Βεβαίως ἀδικεῖται τὸ χωρίον τοῦτο στερούμενον τῶν ἀγαθῶν τῆς συγκοινωνίας, ἐνῶ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δήμου ἡμῶν, ὅστις ἐνῶ δαπανᾷ τόσα καὶ τόσα εἰς ἔργα πολυτελείας δὲν πρέπει νὰ παραβλέπῃ ἀνάγκας ἐπιεικούσας τῶν χωρικών. Ἀφοῦ δὲν ἔχουσιν τὰ χωρία μας φωτισμὸν, ἀγορὰς, πλατείας, ὑδραγωγεῖα κλπ· δὲν πρέπει νὰ τοῖς ἀρνούμεθα καὶ μίαν ὁδὸν δι' ἧς νὰ συγκοινωνῶσι μετὰ τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἔρχονται οἱ κάτοικοι αὐτῶν νὰ θαυμάζωσιν ὅσα καὶ διὰ τῶν χρημάτων τῶν ἡμεῖς οἱ ὄλβιοι κάτοικοι τῆς πόλεως ἀπολαύομεν.

Ἴδου ἡ ἀναφορὰ τῶν ἡν συνιστῶμεν εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ συμβουλίου:

Ἡ κοινότης τοῦ χωρίου Συχαίνων
Πρὸς τὸν κύριον Δημάρχον Πατρῶν.

Ἐν Πατρῶσι τὴν 20 Δεκεμβρίου 1882.

Κύριε Δήμαρχε!

Μ' ὄλον ὅτι καὶ τὸ ἡμέτερον χωρίδιον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ δήμου, οὐ ἐπαξίως προέστασθε, δὲν ἀπήλασεν ἐντούτοις τῶν ἀγαθῶν ὧν ἡ ἡμετέρα δημορχία ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ δήμου καὶ ἀπευθύνομεν ἡμῖν τὸ παράπονον τοῦτο διὰ τῆς παρουσίας μας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι καὶ ἡ κοινότης ἡμῶν θὰ ἐφελευσῇ τὴν φιλόκαλον μερίμναν Σας καὶ ἐν τέλει θὰ παύσῃ νὰ θεωρεῖται ἡ ἐγκαταλειμμένη ἀπόκληρος τοῦ δήμου Πατρῶν.

Καὶ πολλῶν μὲν δεῖται τὸ ἡμέτερον χωρίον, πρὸ παντὸς ὅμως αἰσθάνεται τὸν ἀνάγκην ὁδοῦ ὅπως κοινωνεῖ μετὰ τῆς πόλεως, πρὸς ἣν, ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἰς πολλαπλὰς διατελεῖ σχέσεις. Συνεισφέροντες εἰς ὅλα τὰ θάρη τοῦ δήμου καὶ ἀποτελοῦντες μέρος αὐτοῦ, φρονούμεν ὅτι ἀδικούμεθα στερούμενοι τοῦ στοιχειωδέστατου πλεονεκτήματος παντὸς ἐνομοουμένου δήμου, τῆς ὁδοῦ. Ἀφοῦ ἐγένετο μέχρι τοῦδε, τῇ ἀξιοπαίῳ ἡμῶν φροντίδι καὶ πρωτοβουλίᾳ, τόσαι καὶ τόσαι ὁδοὶ ἐν τῷ ἡμέτερῳ δήμῳ, ἐξ ὧν πολλοὶ ὀλιγίστης χρησιμότητος, κατατᾶ ἀπίστευτον ὅτι χωρίον κείμενον σχεδὸν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως στερεῖται ὁδοῦ, δι' ἧς νὰ κοινωθῇ πρὸς αὐτὴν κατὰ τρόπον ἀνθρωπινόν. Εἶναι ἀπίστευτα, κύριε Δήμαρχε, τὰ μαρτύρια ἡμῶν, ὅποταν ἰδῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος ἡμεῖς ἠναγκασμένοι νὰ μεταφέρωμεν βαρέα πράγματα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰνάπαλιν, ἀξιοθρήνητος δὲ ἡ κατάστασις τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὃν συνεχῶς ὑφιστάμεθα διὰ τὴν ἔλλειψιν ὁδοῦ.

Τὸ μειονέκτημα ἡμῶν τοῦτο συναισθάνονται πλὴν τῶν κατοίκων Συχαίνων καὶ πολλοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως, ἔχοντες ἀγροτικὰς ἰδιοκτησίας εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου μας, οἵτινες συμμερίζονται τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παράπονον μας καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μεθ' ἡμῶν ἀναφέρονται διὰ τῆς παρουσίας.

Παρακαλοῦμεν ἡμᾶς, ἀξιότιμε κ. Δήμαρχε, ὅπως εὐαρεστούμενοι λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν εὐλογον ταύτην αἰτησίαν μας καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ δίκαιον αὐτῆς ἐνεργήσητε τὰ δέοντα ὅπως καὶ τὸ ἡμέτερον χωρίον καὶ ἅπαντα ἡ περιφέρειά του, ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀρίστης διαχειρίσεώς Σας ἐν τῇ δημοτ. ἀρχῇ καὶ νὰ μὴ μείνῃ ἡμῖν μόνους τὸ παράπονον ὅτι παρεοράθημεν ὡς νὰ μὴ ἀνήκωμεν εἰς τὸν δήμον τοῦτον.

Ἡ στρῶσις ὁδοῦ ἀμασητικῆς ἐνούσης τὸ χωρίον Συχαίνων πρὸς τὴν πόλιν, θέλει γίνεσθαι τοῖς κατοίκους καὶ τοῖς περίεξ ἰδιοκτηταῖς πρόξενος πολλοῦ καλοῦ δι' ὃ ἐσόμεθα εὐγνώμονες ἐς αἰ.

Εὐπειθεστάτοι

[Ἐπο. τα. αἱ ὑπογραφαί].

Ἐστρατ. «Δέσπω» — Μελοδραμάτιον τοιοῦθ' ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος μουσικοδιδασκάλου κ.

Παύλου Καρρέρη. — Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου δημοτικοῦ Θεάτρου ἐδόθη ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, Κυριακῆς καὶ Δευτέρας, τὸ μελοδραμάτιον «Δέσπω» τοῦ Ζακυνθίου μουσουργοῦ κ. Π. Καρρέρη, πρῶτον ἤδη ἐνταῦθα ἀναβιβαζόμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς Θεάτρου. Τὸ μουσικὸν τοῦτο ἔργον ἐγένετο παρ' ἡμῖν δεκτὸν εὐμενέστατα καὶ μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ, διότι ἐκρίθη ὡς ἔργον ἀξιοσύστατον ἐφ' ὅλας τὰς ἐποφείας, ὡς πρῶτον δὲ Ἑλληνικῆς Μούσης καὶ ἀφστρηῖα μουσικῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδραματίου ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα τῆς πτώσεως τοῦ ἠρωικοῦ Σουλίου, τὸν τελευταῖον ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα αὐτοῦ καὶ τὸν ἐνδοξὸν θάνατον τῆς ἠρωίδος Δέσπης μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ ἀσπαρμίλλων γυναικῶν ἢ μουσικῆ δι' ἧς ἐν αὐτῷ περιενδύθη ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις, καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη ἐστὶ νευρώδης, ἀνδρική καὶ λίαν παραστατικὴ τῆς ὑψηλῆς δραματοποιουμένης ἰδέας, ἀποσπένει δὲ πανταχόθεν τὸ μύρον τῶν Ἑλληνικῶν ὁρέων, μεταδίδουσα ἐν καλλιτεχνικωτάτῃ διασκευῇ, ἀπείρους τόνους τῶν γνωστῶν ἀρματωλικῶν ἡμῶν ἀσμάτων, δι' ὧν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐθρήνησαν τὴν δουλείαν τῶν, ἢ ἐχαίρησαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν καὶ ἐξύμνησαν τοὺς ἠρώας τῶν. Ὁ κ. Καρρέρης ἐκ νεότητος αὐτοῦ ταύτην τὴν μουσικὴν σχολὴν ἀγωνίζεται νὰ ἰδρῶσιν παρ' ἡμῖν νὰ ἐξεῦρῃ δηλ. τοὺς γνωστῶς Ἑλληνικοὺς τόνους καὶ τὰ ἀμιγῆ μουσικὰ Ἑλληνικὰ θέματα, ν' ἀποκαθάρῃ αὐτὰ παντὸς βαρβαρικοῦ ἢ ξενικοῦ ῥυθμοῦ, νὰ τὰ καλλίη διὰ τῶν κανόνων τῆς Ἱταλικῆς σχολῆς καὶ δι' αὐτῶν νὰ περιβάλῃ ὑποθέσεις ἑθνικῶν σκηνῶν δι' Ἑλληνικῆς γλώσσης διαρμητισσομένων οὕτω δὲ νὰ παρέξῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, μελοδραμα Ἑθνικὸν ὑφ' ὅλας τὰς ἐποφείας, οἰκίον πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ τόπου, οἰκίον εἰς τὰς ἀκούσ ὄλων ἡμῶν. Τὸ ἔργον δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐχερῶν, ἐν μέσῳ μάλιστα τῆς ἐγκαταλείψεως εἰς ἡν ἀδίκως διατελεῖ ὁ Ἑλλήν μουσικοδιδάσκαλος, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐπιτυχάνον, ἔσται δὲ ἄλλως ἀξία, ὡς πᾶς τις δύναται νὰ ἐνοήσῃ. Πρὸ καιροῦ ἐγκαινίασεν ὁ κ. Καρρέρης τὸ σύστημα τοῦτο, δι' ἄλλων αὐτοῦ μουσικῶν ἔργων, καὶ πρὸ πάντων διὰ τοῦ ὠραίου μελοδραμάτος τοῦ «Φροσύνη», ἐν ᾧ εὐρήνται ἐγκατεσπαρμένοι οἱ ἦχοι πολλῶν γνωστῶν ἀσμάτων, ἀλλ' ἐν τῇ «Δέσπῳ» ἀνεπτυξεν αὐτὸ σαφέστερον καὶ κατέδειξεν ὅτι τὸ παλαιὸν ὄνειρόν του, τοῦ νὰ ἰδρῶσιν Ἑλληνικὸν καθ' ὅλα μελοδραμα, δὲν εἶναι ἀπραγματοποίητον καὶ ὅτι ἡ δημώδης Ἑλληνικὴ γλώσσα, μετὰ τὴν Ἱταλικὴν, ἐνέχει καθ' ἑαυτὴν ἀρκούσαν ἀρμονίαν ἵνα μελοποιεῖται ἐπιτυχῶς. Ἡ μουσικὴ τῆς «Δέσπης» ἐγράφη ἐν πρωτοτύπῳ ἐπὶ στίχων τῆς δημώδους Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀλλ' ἐδέησε κατόπιν νὰ μετατραπῇ ἡ γλώσσα εἰς Ἱταλικὴν φωνήν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἑλλήνων ἀοιδῶν, δυναμένων νὰ ἐκτελέσωσιν αὐτὴν ὡς ἐνεπεύσθη, καὶ συντεθῆ. Διὰ τοῦτο ἐκτελούμενον τὸ μελοδραμάτιον τοῦτο Ἱταλιστὶ ἀπόλλυσι μέγα μέρος τῆς ἀξίας του, ὡς ἔχομεν ἀφορμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τὴν διαφοράν ταύτην ἐν τῷ ἄσματι τοῦ ὄρκου τῆς Δέσπης, ὃ ἡ ἀπόλυτος ὑψίστηνος ἐτραγωδῆσεν ἑλληνιστὶ, καὶ ὅπερ ἤγειρεν ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν παρὰ τῷ κοινῷ. Τοιοῦτον ἐστὶν ἐν συνόψει τοῦ Ἑλλήνος μουσικοδιδασκάλου τὸ μουσικὸν σύστημα, ὅπερ σαφῶς διαγράφεται καὶ καταφαίνεται εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, καὶ ὅπερ εἶδει νὰ τύχῃ τῆς θερμῆς ὑποστηρίξεως παντὸς φιλοπροόδου, ὡς ἔργον ἑθνικόν, δυνάμενον νὰ ἐπιδράσῃ καὶ εἰς τὸν ἑθνικὸν ἡμῶν βίον ἐπ' ἀγαθῷ. Δυστυχῶς ὁ κ. Καρρέρης ἐγκατελήθη εἰς τὴν τύχην του καὶ οὐδεμίαν ἔτυχε μέχρι τοῦδε ἐνθάρρυνσεως. Ἡ πόλις ἡμῶν πάντοτε ἐξέτιμησε τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων τοῦ Ζακυνθίου μουσουργοῦ καὶ τὰς πατριωτικὰς προθέσεις του, πάντοτε δὲ παρ' ἡμῖν ἐτιμήθη διὰ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαθείας καὶ ἀγάπης. Καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἑλλήνων ὁ κ. Καρρέρης ἐκ Ζακύνθου ἐνταῦθα καὶ παρασταθεὶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του, ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου Θεάτρου, ἐχαίρετῆθη ὑπὸ

του πολυπληθούς και εκλεκτού κοινού ένθουσιωδώς, όπερ έπανειλημμένως τον έζήτησε και έξεδήλωσεν αυτόν την ευπρέσκειαν και την εκτίμησίν του. Το μέλος της επί του θεάτρου Έπιτροπείας κ. Γ. Παναγόπουλος, δικηγόρος και δημοτ. Σύμβουλος προσεφώνησε τον κ. Καρρέην δι' ώραίας προσλαλιᾶς διερμηνεύσας τά προς Έλληνα μουσικοδιδασκαλον αίσθηματα του κοινού και τά συγχαρητήρια όλων. Η μουσική του έργου ήρесе γενικώς, έπισπάσατο δε ίδια τον θαυμασμόν και τους επαίνους των ειδημόνων, προσευχή τις έν αυτόν εκτελούμένη έν γενική συνουσία όλων των του δράματος προσώπων, ήτις έστι τι τέλειον και υπό την έποψιν της έμπνεύσεως και την ένοργάνωσιν. Έξετελέσθη δε ή «Δέσπω» όσον οίον τε έπιτυχώς, ή χάρις εις την άξιαν και την έπιμέλειαν των του ήμετέρου θεάσου άοιδών και εις την φιλότιμον εργασίαν του διευθυντού της όρχήστρας κ. Ρίτση, όστις έφιλοτιμήθη να παρασκευάσθ τώ έργον εις τρόπον τέλειον και ίκανοποιούντα όλας αυτού τάς απαιτήσεις. Έν τέλει πολλά άπευθύνομεν τώ κ. Καρρέη συγχαρητήρια, πολλάς δε ευχαριστίας τή καλλίστη εργολαβία του ήμετέρου θεάτρου, εις ήν όφείλομεν την χάριτα ότι έγνωρίσαμεν πρώτοι ένταύθα έν έργον της Έλληνικής Μούσης τόσον άξιόσυστατον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Διά Β. Διατάγματος διωρίσθησαν Έμποροδίκαι διά τό έτος 1883 παρά τώ ένταύθα δικαστηρίω των Έμποροδικών οί κ. κ. Χρ. Αναγνωστόπουλος, Π. Πέτας, Γ. Γιδόπουλος και Γ. Κοζάκος, Πάρεδροι δε οί κ. κ. Αθ. Παπανικολάου και Δ. Κατσπράκης.

— Το δημοτικόν ήμών Συμβούλιον κατά την προτελευταίαν αυτού συνεδρίασιν έξέφρασεν προς τό Έπιτροπικόν Συμβούλιον τήν εύχην όπως τούτο εισακούσθ τά κατά του φόρου του οίνου παράπονα των ένταύθα άμπελοκτημόνων και οίνοποιών, άτινα τό σώμα κρίνει εύλογα και δίκαια, και έν τή όρθοφροσύνη του μη ζητήσθ την έπιψηρίσιν φόρου όλεθρίαν μέλλοντος ν' ασκήσθ έπιρροήν επί της μεγάλης τάξεως των άμπελουργών.

— Κατά την ίδίαν συνεδρίασιν τό δημοτικόν Συμβούλιον άπεφάσισε να καλέσθ τά παρ' αυτού διορισθέντα μέλη της επί του λιμένος Πατρών έπιτροπείας, όπως προσέλθωσιν ένώπιόν του κατή την 8 άρξαμένου ήδη μηνός και μάθθ παρ' αυτών την θέσιν του λιμενικού ζητήματος και πών ό,τι σχετίζεται προς τό σημαντικόν τούτα έργον. Δίκαιον είναι να εκτιλυθώσιν ένώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου τά άφορώντα εις τό ζήτημα τούτο, όπερ όσημέραι περιπλέκεται πλειότερον. Έλπίζομεν να ιδώμεν δημοσιευμένα όσον οίον τε τάχιστα τά πρακτικά της γενησομένης προς τούτο συνεδριάσεως του Δημοτ. Συμβουλίου.

— Κατά την ίδίαν συνεδρίασιν άνεκινήθη αύθις τό ζήτημα της ένοικιάσεως των δημοτικών φάρων και συνεζητήθη θερμώς, πολλών εκ των δημοτικών Συμβούλων έπιμενόντων εις την ένοικίασιν. Έπεκράτησεν έν τούτοις ή γνώμη περί μη ένοικιάσεως αυτών, και όμως είναι άδύνατον ν' άποφύγωμεν την ένοικίασιν, δέν θά παρέλθθ δε πολλός χρόνος και θά πρ.σφύγωμεν εις αυτήν' διότι κατεδείχθη ότι ή δημοτική άρχή δέν έχει ουδέμίαν διαχειριστικήν ίκανότητα και ότι μέγα έσοδον του Δήμου άπόλλυται χάριν όλίγων. Αί αύξουσαι άνάγκαι του Δήμου άφ' έτέρου θά μάς άναγκάσωσι λίαν ταχέως να ζητήσωμεν αύξησιν των φόρων του, μόνον δε ή ένοικίασις των φόρων δύναται να παραγάγθ τοιαύτην. Αύξησις καταπληκτική έπραγματοποιήθη πανταχού όπου οί δημοτικοί φάροι ένοικιάσθησαν, τοιαύτη έπιφύλασσει και τώ ήμετέρω Δήμω, ήτις ήμέραν ινα θά έπιζητηθ έναντιον της γνώμης των φρονούντων ότι ή ένοικίασις θά γενήσθ σκάνδαλα, ένώ καθ' ήμάς μόνον τάς γνωστάς καταχρήσεις θά περικόψθ, ένώ θ' αύξήσθ άφ' έτέρου τά δημοτικά έσοδα.

— Η άπαλλαγή του Βελέντζα και των συν

αυτόν άλγεινήν ένεποίησε τώις πᾶσιν ένταύθα αίσθησιν, και ένεποίησεν πολλούς την πεποίθησιν ότι ή κλοπή των δημοσίων χρημάτων παρ' ήμίν έστι πράξις πατριωτική. Ο Βελέντζας εισήχθη εις τάς φιλικάς ώς ό έσχατος κακούργος, έξήλθε δ' αυτών δαφνοστεφής. Ο Βελέντζας είναι τό ίδεώδες εις ό πάντες οί διτχειριζόμενοι τό δημοσίον χρῆμα δέον εις τό έξής ν' άποβλέπωσι.

— Ο κ. Όθων Βιχατώρης ίατρός δέν δέχεται σήμεραν έπισκέψεις ένεκα πένθους.

— Οί Κύριοι Θ. Βοδδ, Α. Α. Κρώδδ, Ε. Χάνγκ και Φ. Β. Βοδδ, παρακαλοει τούς πολυπληθείς φίλους των ίνα συγχωρήσωσι την μη άνταπόδοσιν των επί τώ νέω έτει έπισκέψεων, ένεκα του θανάτου του έν Ζακύνθω σεβαστού και πολυκλαύστου φίλου και συνταίρου των κυρίου Άναστ. Σάρτζιντ.

— Η φύλαξις των κτημάτων της περιφέρειας ήμών άνετέθη επ' έσχάτων εις όλίγους ίππεις του βασιλ. ίππικού και εις τινας χωροφύλακας υπό την όδηγίαν αστυνομικών όργάνων. Καθ' ή μανθάνομεν δια της δυνάμεως ταύτης εξεδιώχθησαν πέραν της ζώνης των καλλιργημένων εκτάσεων πλείστα όσα ποιμνια και άπειρα κτήνη άτινα ένέμοντο πρότερον τά κτήματα ήμών. Ητο καιρός να ληφθ πλέον ή πρόνοια αυτη υπέρ της άγροτικής κτήσεως των δημοτών, διότι αυτη είχαν παραδοθί άνευ όρων εις τούς γνωστούς λυμεώνας της έξοχής, εύχης δ' έργον έστι να εξακολουθήσθ ή σύντονος αυτη καταδίωξις, διότι άμα χαλαρωθθ πάλιν θά έπέλθθ ή ίδια κατάσταση. Μανθάνομεν προσέτι ότι ό επί κεφαλής της άγροφιλικής διωρισμένος κ. Κωνστ. Τσέλος, έδωσε την από της ύπηρεσίας ταύτης παραιτήσιν του, διότι δέν εισακούσθε παρά της προϊσταμένου δημοτικής άρχης εις ήν άνήνεγκε τάς παρατηρήσεις του περί των διοριζόμενων άγροφυλάκων, του ποιού αυτών και της διαγωγής' ότι εις την παραιτήσιν του άνέφερε τούς λόγους της άπομακρυνσεώς του, όστινες ώς φαίνεται δέν ήρσαν τώ κ. Δημάρχω, διότι, λέγεται, ότι κακώς έδέχθη αυτην. Αφ' έτέρου πάλιν ό κ. Δημάρχος πολλά αιτιείται τώ κ. Τσέλω και άποδίδει εις την πλημμελή αυτου ύπηρεσίαν τά αίτια της άποτυχίας της άγροφυλακής. Ο κ. Τσέλος όφείλει να δημοσιεύσθ τό έγγραφον της παραιτήσεώς του, ό δε κ. Δημάρχος, εάν δέν θέλθ να πιστευθώσιν όσα περί αυτών καταμαρτυρεί ό πρώτος, ως αίτιον της παραλυσίας της άγροφυλακής, να καταστήσθ γνωστήν την πλημμελειαν της ύπηρεσίας του κ. Τσέλου. Και ένδιαφέρεται μέν τό κοινόν να έμβατεύσθ εις την θολήν ταύτην όπόθεσιν, αλλά κυρίως ένδιαφέρει αυτόν ή καλή φύλαξις των κτημάτων και επί ταύτης έπιστώμεν δια χιλιοστήν ίσως φοραν την προσοχήν των άρμοδίων.

— Έξεδόθη τό Ημερολόγιον των Νέων Ίδεών του 1883. Τιμάται έν Αθήναις λεπτών 30, έν ταις έπαρχίαις λεπ. 40, και έν τώ έξωτερικώ 1/2 φράγκου. Αποστέλλεται παρά της Διευθύνσεως των Νέων Ίδεών ν' προς πάντα άποστέλλονται αυτη τό αντίτιμον εις γραμματόσημα.

— Ο καλλιστος ένταύθα μαρμαρογλύπτης κ. Βερνάρδης Σκαλκώτος εξελέθη άντεπιστέλλον μέλος του έν Αθήναις ίδρυθέντος «Καλλιτεχνικού Συλλόγου». Ο κ. Σκαλκώτος άντιπροσωπεί παρ' ήμίν επαξίως την καλλιτεχνίαν, τά δε έργα αυτου, όσα εξετέλεσεν ένταύθα, κεινται άβυσσός μαρτύριον της ίκανότητός του, ώστε ό ειρημένος ε Συλλογος άπέκτησεν έταίρον άξιον της άποστολής του Σωματείου.

Κύριε Συντάκτα του Φορολογουμένου.

Δημοσιεύσατε παρακαλώ δια του προσεχούς φύλλου της άξιότιμου έφημερίδος σας, ότι κατά την γενομένην κλοπήν έν τώ γραφείω μου την 12 προς την 13 τρέχοντος μηνός, άπωλέσθη προς τούς άλλους και έν γραμμάτιον εκ δραχ. Νέων 11,500. εκδόσεως των έν Γαστούνη αδελφών Σπυλιοπούλων και εις την διαταγήν μου,

τό όποιον δύναμει της παρούσης κηρύττω άκυρον και ως μη ύπάρχον.

Δ. Γιλβπου.

Αξιότιμε κ. Συντάκτα του «Φορολογουμένου».

Ευαρεστηθήτε παρακαλώ να καταχωρίσθε εις τάς στήλας της παρ' ήμών εκδομένης αξιολόγου έφημερίδος τάς όλίγας ταύτας λέξεις, δι' ών εκφράζω δημοσία την ευγνωμοσύνην μου προς τον Εισαγγελέα των ένταύθα Πρωτοδικών κ. Χρήστον Καψάλην, τον Αντεισαγγελέα κ. Θεόδωρον Θεοδώρου και τούς κατά την συνεδρίασιν της 20ης τρεχ. μηνός δικάσαντας κ. κ. Πλειμμελειοδικας επί των κατ' έμου καταγοριών επί διατηράξει οικιακής ειρήνης, άπειλών και κακώσεως, καθόσον ό μέν κ. Καψάλης εισήγαγεν προς εκδίκασιν ύπόθεσιν καταστάσαν οικογενειακόν σκάνδαλον, όπερ οί προκάτοχοι Εισαγγελεί, παρά τό δίκαιον, επί πολύν χρόνον υπέθαλψαν ένδίδοντας εις παρεστάσεις κακοβούλους, ό δε κ. Αντεισαγγελέας Θεοδώρου λίαν εύσυνειδήτως και δ' έντόνου φωνής άνεσκεύασε κατά την συζήτησιν την έξυφανθείσαν κατ' έμου μαύρην συκοφαντίαν, οί κ. Δικασται άπέδωκαν όντως δικαιοσύνην δια της άθωοτικής άποφάσεώς των εις σύζυγον πολυειδώς άδικηθέντα και συκοφαντηθέντα υπό μαχθηρών και χαιρεκάκων, ένασμενιζόμενων να ένσπείρωσι σκάνδαλα έν τή οικογενειακή άρμονία.

Δ. Γ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου».

Επειδή εις τό ύπ' αριθ. 126 φύλλον της άξιότιμου έφημερίδος ε δ Φανός ύπάρχει καταχωρημένη μήνυσις εκ μέρους έμου κατά του ένταύθα κ. Οικονομικού Έφόρου και επειδή ούδέν περί αυτης γινώσκω, κηρύττω αυτην δημοσία και προς γνώσιν του κοινού, ως πλαστήν και άνύπαρκτον, και τον θέσαντα έν άγνοία μου την ύπογραφήν μου εις αυτην, άνανδρον και κακοήθη, έπιφύλασσομένου άμα τον άνακαλύψω, να τον καταγγείλω επί πλαστογραφία' ήδη δε κατήγγειλα την πράξιν εις τον κ. Εισαγγελέα.

Δέξασθε κλπ. Πάτριαι 19 Δέβριου 1882. Π. Άσημακόπουλος.

ΜΑΘΗΤΗΣ του Γυμνασίου ζητεί παραδόσεις. Πληροφορίαι παρά τό τυπογραφ. Φορολογουμένου.

Είς τό ένταύθα κατάστημα του κυρίου Αντωνίου Ντρέ κείμενον πλησίον της οικίας του κυρίου Νικολάου Θωμοπούλου πωλείται ζάχαρι Όλλανδίας, καφέ και όρύζιον Βενετίας, πωλούνται δε χονδρικός και λιανικός εις συγκαταβατικάς τιμάς.

Ο Κύριος Ρ. Φαρατζής όδοντοιατρός κατοικών άπέναντι της Δυτικής εκκλησίας, δέχεται επισκέψεις από της 8ης πρωϊνης ώρας μέχρι της 5ης Μ. Μ. Κατασκευάζει τεχνητούς όδόντας κατά τά τελευταία Αμερικανικά συστήματα, έμφράττει τούς σεσηπότας όδόντας με χρυσόν και διάφορα άλλα μίγματα, και θεραπεύει όλας τάς άσθενείας του στόματος τάς προερχόμενας εκ της δυσώδους άποφοράς.

Κάμνει δε γνωστόν ότι εκόμισεν ύγρον δια την εξαγωγήν των όδόντων άνευ του έλαχίστου πόνου, χωρις να έπιφέρθ την έλαχίστην νάρκωσιν.

Είς τό κηροπλαστεϊον του Ιωάννου Μ. Ήλιοπούλου, κατά την όδον «Έρμού» και πλησίον του καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλούνται άθη τεχνητά εκ κηρού άρίστης κατασκευής, ίδίως στεφανοει νυμφικοί κλπ. γυρλάνται δια παντοειδείς χρήσεις και καλλωπισμούς, εις τιμάς κατά 30 τοις 100 χαμηλοτέρας των έξ Εύρώπης εισκομιζόμενων ένταύθα.